
INTRODUCCIÓ

L'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, des de la Secció de Sociolingüística i Ensenyament, vol contribuir amb aquest monogràfic de *Caplletra* a difondre alguns dels treballs i línies de recerca que actualment es porten a terme sobre el procés de normalització lingüística. Per una altra banda voldríem, amb publicacions com aquesta, ampliar i aprofundir encara més el contacte i l'intercanvi amb els sectors que conformen la comunitat educativa no universitària.

És sabut que en un context de conflicte lingüístic permanent, l'ensenyament, el sistema educatiu, és l'àmbit d'ús lingüístic que més protagonisme ha tingut i té en el procés de normalització de la llengua catalana en general i del valencià particularment. En la pràctica, almenys fins ara, la resta d'àmbits d'ús –com poden ser el món comercial i l'empresarial, els mitjans de comunicació, etc.– no han estat objecte de gaires pressions que afavorissen l'ús de la llengua. En el cas del País Valencià l'ensenyament és pràcticament l'únic àmbit en què s'ha incidit amb un cert vigor encara que d'una manera relativa i desigual. Potser ha estat així perquè el fet d'actuar sobre el món escolar resultava més còmode i més fàcil, o potser perquè hom combregava amb el vell ideal romàntic d'una escola capaç de transformar la realitat, capaç de renovellar l'ésser humà.

Amb alguns dels treballs que ací aportem hom pot fer-se una idea d'alguns dels efectes d'aquest procés normalitzador realitzat els darrers anys. Efectes sobre actituds lingüístiques, sobre competència en l'ús del català, sobre el model de llengua resultant en els escolars, sobre l'ús social que se'n fa, sobre la relació entre el coneixement de la llengua i la imatge i la identitat nacional dels escolars, etc.

En aquesta línia oferim els treballs de Josep Maria Baldaquí & Maria Antònia Cano, el de Joan Melià, el de Joan J. Ponsoda & Carles Segura i el de Santiago Perera, Arantza del Valle, Pilar Monreal & Ignasi Vila.

Brauli Montoya s'ocupa de l'efecte de l'educació lingüística familiar sobre l'evolució sociolingüística de tota la societat. Carme Miquel reflexiona sobre el paper de l'escola al si de la societat i més concretament de la Federació Escola Valenciana. Federació d'Associacions per la Llengua. Tudi Torró descriu i analitza el programa escolar conegut com a immersió lingüística al País Valencià.

Guillem Calaforra i Ernest Querol aporten en els seus respectius treballs unes reflexions i unes propostes noves per a l'estudi de les normes d'ús i del comportament lingüístic.

Finalment hem recuperat un treball no massa conegut de Lluís V. Aracil, ja publicat el 1983, en el qual l'autor ofereix una anàlisi sociopolítica que creiem que mereix la pena de rellegir.

Confiam que tots aquests treballs ajuden a millorar el coneixement de la nostra situació sociolingüística i de l'eficàcia del sistema escolar pel que fa a la normalització de la llengua catalana. Així mateix, que ofereixen punts de referència per a propers treballs que permeten de fer més llum i d'oferir més possibilitats reals d'actuar eficaçment en el procés de redreçament cultural i lingüístic de la nostra societat.

JOAN J. PONSODA
Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana/Universitat d'Alacant